

POSTANOWIENIE

Dnia 31 marca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Skoczowska

w sprawie zażalenia **J. P.** na postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej w O. z dnia 22 października 2015 r. o umorzeniu śledztwa w sprawie o sygn. Ds. [...], po rozpoznaniu w Izbie Karnej, na posiedzeniu bez udziału stron, w dniu 31 marca 2016 r., wniosku Sądu Rejonowego [...] w L. o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu na podstawie art. 37 k.p.k.

postanawia:

nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w L. postanowieniem z dnia 12 lutego 2016 r. wystąpił do Sądu Najwyższego z wnioskiem o przekazanie do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu zażalenia J. P. na postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej w O. z dnia 22 października 2015 r. o umorzeniu śledztwa w sprawie niedopełnienia obowiązków służbowych przez prokuratorów Prokuratury Rejonowej w L., w związku z prowadzeniem postępowań przygotowawczych 1 Ds. [...] i 1 Ds. [X] poprzez utrudniania postępowań i pomaganie w ten sposób sędziom Sądu Apelacyjnego i Okręgowego w [...] w uniknięciu odpowiedzialności karnej, czym działali na szkodę interesu prywatnego J. P., tj. o czyny z art. 231 § 1 k.k. w zw. z art. 239 § 1 k.k. i art. 11 § 2 k.k., wobec braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia czynów.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Po zapoznaniu się z przedstawionymi aktami sprawy należy stwierdzić, że w niniejszej sprawie brak jest przesłanek do uwzględnienia wniosku. Wbrew bowiem treści wystąpienia, sprawa nie dotyczy osób, od których Sąd wnioskujący byłby w jakikolwiek sposób uzależniony, a więc w niniejszej sprawie nie zachodzi jakaś wyjątkowa i szczególna sytuacja, która uzasadniałaby zmianę właściwości miejscowej sądu powołanego do rozpoznania sprawy. Twierdzenie natomiast, że stronie należy zapewnić poczucie, że sprawa jest rozpoznawana obiektywnie i rzetelnie przez Sąd zupełnie niezależny od osób, których dotyczy, jest całkowicie niezasadne w niniejszej sprawie. Sąd Rejonowy w L. posiada zdolność do rozpoznania sprawy z zachowaniem zasady bezstronności, a dobru wymiaru sprawiedliwości nie służy nadmierne wykorzystywanie instytucji wynikającej z art. 37 k.p.k., bowiem podważa zaufanie do niezależności sądów i niezawisłości sędziów. Zaakceptowanie stanowiska Sądu wyrażonego w uzasadnieniu wystąpienia mogłoby natomiast doprowadzić do sytuacji, że to strona, poprzez różnego rodzaju działania, w tym nawet insynuacje, doprowadzałaby do zmiany tej właściwości, nie mającej nic wspólnego z dobrem wymiaru sprawiedliwości.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.